

Cena: 1,50 zł

numer zamknięto 03.01.2019 r.

STYCZEŃ 2019 NR 1/158

Na dowód tego, że jesteście synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego (Ga 4, 6).

Z ŻYCIA WZIĘTE

Rozpoczynamy kolejny rok kalendarzowy naszego życia, w który wplata się hasło Roku Liturgicznego: **I Z DUCHEM TWOIM.**

Obyśmy, z pomocą Ducha Świętego, dobrze go zagospodarowali. Spieszmy się, aby odnowić nasze relacje z Bogiem i ludźmi, zanim będzie za późno.

Amerykański pisarz Thomas Harris, żyjący w ubiegłym stuleciu, w książce: *Przebłytni nieba*, opisuje prawdziwe historie ludzi, którzy nie potrafili należycie wykorzystać czas w służbie Bogu i bliźnim.

We wspomnianej książce, pielęgniarka z hospicjum tak wspomina jednego ze swoich podopiecznych:

„Ralph był zręcznym 74-letnim mężczyzną, chorującym na raka obu płuc, który zdążył już zaatakować kręgosłup. Żona i dwaj synowie bardzo go kochali, jednak on nie potrafił okazać im zbyt wiele uczucia. Zawsze dbał o to, aby zabezpieczyć ich codzienne potrzeby

Solenizantkom i Solenizantom
miesiąca stycznia serdecznie życzymy
obfitości łask Bożych,
dobrego zdrowia, pogody ducha
oraz opieki Matki Bożej, Pani Fatimskiej.
Ad multos annos!
Duszpasterze i Redakcja

związane z jedzeniem, dachem nad głową i ubraniem, jednak nie umiał wyrażać uczuć względem swoich bliskich nawet w najbardziej podstawowym stopniu, jakiego można by oczekiwać w rodzinie.

W jego domu panowała samotność, wyczuwalna w każdym zakątku i pomieszczeniu – niewypowiedziany smutek oraz odczucie, że ludzie mieszkający w nim nigdy tak naprawdę nie byli sobie bliscy, a jedynie mieszkali pod jednym dachem. Teraz wszyscy próbowali, jak tylko potrafili, znaleźć jakąś wspólną płaszczyznę porozumienia, aby ten czas mógł być dobry.

Moja żona zawsze chciała, abym chodził z nią do kościoła i angażował się w różne kościelne rzeczy – powiedział i dodał: – ale ja nigdy nie dałem się namówić. Byłem chyba po prostu uparty, nie chciałem ulec jej, aby nie myślała, że postawiła na swoim.

Ralph na tym etapie zdążył już częściowo przeanalizować swoje życie, to, co zrobił dobrze, i to, co mu nie wyszło, jakie miał ewentualne wybory oraz jak sobie radził z ludźmi, z którymi żył, oraz z ich codziennymi potrzebami. Prawdę mówiąc, nie podobało mu się to, co zobaczył, przyglądając się swojemu życiu, i szczerze przyznał się do tego. (...)

Potrafił wyobrazić sobie Stwórcę jako osobę odpowiedzialną, zajmującą się wszelkimi sprawami, pilnującą, aby wszystko sprawnie funkcjonowało, tak jak Ralph sam czynił. **Nie potrafił jednak, mimo najszczęśliwszych chęci, zrozumieć Boga, który kocha go osobiście i bez żadnych zastrzeżeń.** Powiedział, że gdy był młody, nie zaznał w swoim życiu takiej miłości i w konsekwencji nie potrafił nią obdarzać ani przyjmować jej ze strony swoich najbliższych. Było to przyczyną wielkiego smutku, samotności oraz nieporozumień z synami i żoną, a na tym etapie życia bardzo ciążyło mu na sercu.

Rozmawialiśmy o Jezusie i o tym, jak Bóg posłał Go, swojego jedynego Syna, na ziemię, aby pokazał nam drogę do Ojca.

Była to dla Ralpa zupełna nowość, ale z czasem mógł ją przyjąć i zaakceptować.

Myślę, że na tym etapie był już gotów, aby być prawdziwie kochanym, i z wielką otwartością przyjął to nowe zrozumienie miłości. (...)

Umarł spokojnie pewnego wieczoru. Rodzina przebywała w sąsiednim pokoju, dokładnie tak jak było za jego życia. Pozostał, jak wcześniej, w pewien sposób oddalony od swoich bliskich, ale w rzeczywistości zawsze był do ich dyspozycji.

Ralph naprawdę bardzo kochał swoją rodzinę, ale nie miał żadnych wspomnień ani przeżyć, które mogłyby mu służyć jako kierunkowskaz.

W takich okolicznościach życiowych potrzebne jest mnóstwo wzajemnej miłości i przebaczenia” (T. Harris, *Przebłyśki nieba*. Kraków 2015, s. 105–108).

Robimy plany na kolejny rok naszego życia. Oby nie zabrakło w nich miejsca, na czas kształtowania naszych serc- jak naucza Papież Franciszek- według wzorca Jezusowego. Oby nie zabrakło miejsca na czas, odkrywania Boga i dla najbliższych.

ks. Cz. Sz.

ŻYŁ POŚRÓD NAS. SŁUGA BOŻY KS. JAN SIUZDAK

18 listopada b.r. minęła kolejna, już 76. rocznica, męczeńskiej śmierci sługi Bożego ks. Jana Siuzdaka. Kim był ten świadek Chrystusa? Opatrzność tak sprawiła, że jego życie związane było z Osobnicą. Żył wśród ludu, dzielając radości i cierpienia, udzielając sakramentów i wskazując drogę do Boga.

Jan Siuzdak, syn Jakuba i Anny, urodził się 27 lipca 1898 r. w Hucisku koło Leżajska w powiecie Łańcut – w pobliżu znanego Sanktuarium Maryjnego u oo. Bernardynów.

Po szkole podstawowej ukończył gimnazjum (Łańcut – Rzeszów), w którym wówczas panował duch patriotyczny. Od 1917 r. do 1920 r. służył w Wojsku Polskim a następnie przez dwa lata w policji.

W 1922 r. zgłosił się do Seminarium Duchownego w Przemyślu. Diecezją przemyską kierował wtedy św. Józef Sebastian Pelczar. W seminarium przemyskim uczył też kleryków ks. Jan Wojciech Balicki (+ 1948

r.) beatyfikowany przez papieża Jana Pawła II. Pamięć o Nim była wciąż żywa, Ojcowie duchowni często wspominali klerykom przyszłego błogosławionego.

Ks. Jan Siuzdak przyjął święcenia kapłańskie 29 czerwca 1926 r. w Przemyślu. Następnie został posłany jako wikariusz do parafii Humniska koło Brzozowa gdzie pracował do marca 1928 r. Kolejną jego placówką duszpasterską była nasza osobnicka parafia w której posługiwał począwszy od 9 marca 1928 r. do 27 września tegoż roku. Doświadczenie kapłańskie zdobywał przy ks. Janie Kłosie. Po odejściu z Osobnicy pracował w Sądowej Wiszni (28 wrzesień 1928 - 5 kwiecień 1931 r.) oraz w parafii Wołkowyja najpierw jako administrator a później proboszcz.

1 września 1939 r. wybuchła II wojna światowa. Na parę dni przedtem ks. Jan Siuzdak dostał wezwanie do wojska w Sanoku. Gdy wybuchła wojna, przestano przyjmować nowych rekrutów i zwolniono ze służby ks. Jana wraz z gospodarzem. Granica stanęła na Sanie i część parafii Wołkowyja została po drugiej stronie pod zaborem sowieckim.

Przed świętami wielkanocnymi 1940 r. zaczęły się już rozchodzić wieści, że Ksiądz będzie aresztowany. Ksiądz się o tym dowiedział, ale odrzekł, że on parafii nie opuści, bo złożył taką przysięgę przy Biskupie.

Z Baligrodu przyjechali gestapowcy w sobotę przed Białą Niedzielą (05. 04. 1940 r.). Ksiądz prowadzony przez gestapowców zatrzymał się na wprost drzwi wejściowych kościoła, przeżegnał się i uklonił. Wielu świadków z Wołkowyi widziało to aresztowanie i wielki był płacz. W niedzielę nie było Mszy św. w kościele. Do dziś opowiadają żyjący parafianie z Werlasu, że jako dzieci przyszły na Mszę św., a Kasia-siostra Księdza- mówi im z płaczem: ***Dzieciątka, dzisiaj Mszy św. nie będzie, bo Ksiądz został aresztowany.***

Ksiądz Jan Siuzdak został osadzony w obozie Koncentracyjnym w Dachau 3k (Niemcy) gdzie oznaczono go numerem obozowym 22536 i zakwaterowano w bloku obozowym nr 20/3. Na podstawie zachowanych dowodów można również sądzić, że nad księdzem Janem pod koniec pobytu w obozie znęcano się szczególnie w oddalonym ośrodku Hartheim (m.in. przeprowadzając badania pseudomedyczne).

Oficjalne zawiadomienie z Obozu Koncentracyjnego w Dachau (Dachau 3K) o śmierci ks. Siuzdaka, otrzymała jego matka w piśmie z dnia 27.11.1942 r. „Pani syn Jan Siuzdak, urodzony 27. 7. 1898 w Hucisko zmarł w tutejszym szpitalu dnia **18. 11. 1942** na skutek Oedemy. Ciało zostało spopielone 22.11.1942 w państwowym krematorium w Dachau. Załączono świadectwo zgonu. Komendant obozu KL Dachau /.../ SS – Sturmbannfuhrer.”

Ksiądz Jan Siuzdak jako wielki patriota był człowiekiem wrażliwym na niedolę ludzi, pomagał im w po-

trzebnie, a szczególnie dzieciom i młodzieży, w tym organizując i prowadząc ich edukację. Zmarł śmiercią męczeńską za wiarę i w obronie godności człowieka, a swoim postępowaniem w życiu dał jednocześnie przykład również i przyszłym pokoleniom, jak należy żyć w imię Pana Naszego Jezusa Chrystusa.

MODLITWA o beatyfikację Sługi Bożego ks. Jana Siuzdaka

Boże bogaty w miłosierdzie. Ty litujesz się nad swoim ludem i dajesz mu pasterzy według swego serca. Ty przez Twojego umiłowanego Syna, Jezusa Chrystusa, powołujesz kapłanów, aby ku Twojej chwale i dla zbawienia ludzi mężnie głosili Ewangelię, z wiarą sprawowali misteria zbawienia i wypraszały Twoje miłosierdzie. Ty przez Ducha Świętego dajesz im moc, aby składali Tobie Najświętszą Ofiarę Eucharystii i, łącząc się w niej z Chrystusem Arcykapłanem, sami składali siebie w miłej ofierze. Bądź uwielbiony w życiu, pasterskim posługiwaniu i męczeńskiej śmierci Twojego sługi kapłana Jana. Prosimy Cię pokornie, abyś obdarzył go chwałą błogosławionych Kościoła. Spraw, byśmy mogli mieć w nim orędownika w naszych potrzebach i wzór życia oddanego Tobie. Udziel nam za jego przyczyną potrzebnej łaski, o którą z ufnością prosimy. Przez Chrystusa Pana Naszego. Amen.

Ojciec nasz....

Zdrowaś Maryjo...,

Chwała Ojcu...

- do prywatnego odmawiania -

O otrzymanych łaskach należy powiadomić Parafię Rzymskokatolicką pw. św. Maksymiliana Kolbego w Wołkowyi.

L. dz. 347/151/2007

Ks. Bp Marian Rojek

PRZYKAZANIA KOŚCIELNE – III PRZYKAZANIE.

W ostatnim numerze przypomnieliśmy sobie przykazanie II, które w swoim brzmieniu podobne jest do III przykazania. Sakrament pokuty jest ważny w drodze do sakramentu Eucharystii. Postawa pokuty i trwanie w Łasce uświęcającej uświadamia nam pragnienie przyjęcia Komunii św. dla najgłębszego spotkania z Bogiem.

Bóg Cię zaprasza

Od czasów wieczernika, aż po dzień dzisiejszy cały kościół powtarza słowa Chrystusa „Bierzcie i jedzcie

[...] Bierzcie i pijcie”, które są zaproszeniem do uczestnictwa w najpiękniejszej uczcie świata.

Nauka o Eucharystii w nauce Kościoła

Pierwsi chrześcijanie nie wyobrażali sobie innego uczestnictwa w eucharystycznej Ofierze. Chleb, który składano na ołtarzu konsekrowano i z niego udzielało Komunii, drugą część według potrzeby zanoszono do tych, którzy z ważnej przyczyny nie uczestniczyli w Ofierze całej wspólnoty. Pozostałość była przeznaczona dla ubogich. Wiele herezji powodowało, że obrona wiary była coraz bardziej dookreślana, aż ostatecznie określono dogmat, że Eucharystia jest realną obecnością Chrystusa w swoim Ciele i w swojej Krwi

Sobór w Konstancji (1414-18) nauczał o konieczności zachowania postu przed przyjęciem Komunii św. A także wyjaśniał, że praktyka udzielania Komunii św. pod jedną postacią chleba ma na celu unikanie zgorznięcia i zarazem wynika z prawdy, że w każdej cząstce Chleba eucharystycznego i w każdej kropli konsekrowanego Wina jest obecny cały żywy, prawdziwy Chrystus w swoim Ciele i Swojej Krwi.

Sobór Florencki (1438-45) nauczał, że materią Eucharystii jest chleb pszenny niekwaszony oraz wino gronowe zmieszane z odrobiną wody, które przemieniają się w swojej istocie na wypowiedziane przez kapłana słowa Chrystusa.

Dekret Soboru w Trydencie podkreśla, że Eucharystii należy się kult najwyższy, należny samemu Bogu (klękamy, kłaniamy się, okazujemy najwyższy szacunek, chociaż także... spożywamy!). Zaleca organizowanie procesji eucharystycznych, godne przechowywanie i Jednym z zewnętrznych znaków kultu mają być procesje eucharystyczne

Sobór podpowiada, że przyjęcie Komunii może dokonać się na sposób sakramentalny, duchowy, oraz zarówno sakramentalny, jak i duchowy razem.

Ojcowie soborowi wskazali na starożytny zwyczaj, który nakazuje, by kapłani udzielali Komunii św. świeckim oraz samym sobie, gdy sprawują Mszę św.

Nauczanie soboru wyjaśnia kwestię wyłączenia dzieci, które nie są jeszcze w stanie odróżnić materii chleba od substancjalnej obecności Boga w chlebie, ale nie są wyłączone z jedności z Bogiem, gdyż przez wolność od grzechu i niezdolność do jego uczynienia nie tracą łaski uzyskanej na chrzcie świętym.

Na przełomie XVII i XVIII w. rozwinęła się herezja jansenizmu, która głosiła, że człowiek nigdy nie jest odpowiednio przygotowany do przyjęcia Komunii św.

Takie podejście bardzo osłabiło pobożność eucharystyczną w Kościele. Zarówno w wymiarze przyjmowania Komunii jak i adoracji Najśw. Sakramentu. Wskazywało na wielką potrzebę pokuty, ale skoro i tak brak godności w człowieku, to zachęcano by tylko wyjątkowo przystępować do stołu Pańskiego.

Kościół reagując na zamieszanie związane z osłabieniem częstotliwości przyjmowania Komunii wskazał na okres wielkanocny, w którym każdy katolik ma obowiązek przyjęcia Eucharystii by wierny nie stracił kontaktu z Bogiem i Kościołem.

Dzięki Piusowi X, który objął Stolicę Piotrową przesunięto akcent i zachęca się do częściej i wcześniej przyjmowanej Komunii.

Przykazanie, które mówi „przynajmniej raz” podobnie jak w przypadku sakramentu pokuty jak i w odniesieniu do Eucharystii określa minimum życia chrześcijańskiego, ale czy Bóg na pewno pragnie nas mieć minimalistami. **Żyj na maxa.**

„ZAWIERZ JEJ WSZYSTKO!”

ROLA MATKI BOŻEJ W ŻYCIU KAŻDEGO CZŁOWIEKA I W LOSACH ŚWIATA!

„Przez Najświętszą Maryję Pannę przyszedł Jezus Chrystus na świat, przez Nią też chce panować na świecie” - Św. Ludwik Maria Grignon de Monford (Traktat o prawdziwym Nabożeństwie do Najświętszej Maryi Panny). W tym zdaniu znajdujemy myśl przewodnią w odkrywaniu roli Maryi w planach Bożych. Jej wielki czciciel pisze znamienne dla nas słowa: „Bóg Duch Św. udzielił Maryi, swej wiernej Oblubienicy, niewypowiedzianych darów. Uczynił Ją Szafarką wszystkiego co posiada, tak, że Ona jedna wszystkie rozdziela dary i łaski, dając komu chce, ile chce i kiedy chce. Toteż nikt z ludzi nie otrzyma daru niebieskiego, który by nie przeszedł przez Jej dziewicze ręce; albowiem wolą Boga jest, byśmy wszystko mieli przez Maryję”. Twierdzenie to nie stoi w żadnej sprzeczności z modlitwami jakie do niej zanosimy np. „Pod Twoją Obronę”, czy też „Pomnij o najdobrotliwsza Panno Maryjo”. Matka Najświętsza jest naszą Orędowniczką, Pośredniczką u Boga – **JEST KRÓLOWĄ NIEBA I ZIEMI** - „Maryja rozkazuje w niebie aniołom i błogosławionym... niebo, ziemia i piekło bezwzględnie poddane jest rozkazom pokornej Maryi”. Czyż nie tak należy rozumieć lęk szatana przed Najświętszą Maryją - piekło drży przed Jej potęgą: „ale moc Maryi nad wszystkimi szatanami zabłyśnie przede wszystkim w czasach ostatecznych” zgodnie z Bożą obietnicą: „**Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę.**”

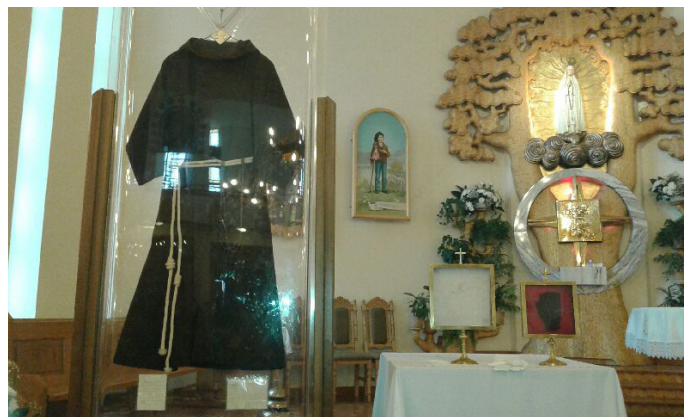
A jaka powinna być rola Maryi w dzisiejszym świecie, w obecnej rzeczywistości? Św. Ludwik taką daje odpowiedź: „Bóg chce, by Jego Najświętsza Matka była obecnie więcej znana, więcej kochana, więcej czczona niż kiedykolwiek; nastąpi to niewątpliwie, jeśli wybrani rozpoczną za łaską Ducha Św. wewnętrzną i doskonałą praktykę (zawierzenia). Zrozumieją, że Ona jest najpew-

niejszym, najkrótszym i najdoskonalszym środkiem, by dojść do Jezusa Chrystusa i oddadzą się Jej z duszą i ciałem, niepodzielnie i bez zastrzeżeń, by zupełnie należeć do Jezusa Chrystusa”.

Jako czciciele Matki Najświętszej m.in. w znaku fatimskim możemy zadać sobie pytanie – jakie jest Jej znaczenie w moim życiu? Czy jestem wierny(a) Jej prośbom, które wielokrotnie przypomina nam w tak wielu miejscach Swoich Objawień? W naszym Kościele odbywają się na prośbę Matki Bożej Nabożeństwa Pierwszobotnie, czy w nich uczestniczę? Czy jestem gotowy(a) aby całkowicie oddać się do Jej dyspozycji?! Już **CZAS** zaufać Jej całkowicie i bez zastrzeżeń. 1 stycznia w święto Bożej Rodzicielki rozpoczynamy Nowy Rok. Dzięki Jej Orędownictwu mamy zapewnione panaceum na nasze obawy, lęki związane ze zmierzaniem się z tym co nieznane, co przyniesie przyszłość! Nie zwlekaj więc tylko całkowicie zawierz się Bożej Opatrzności przez ręce Matki Bożej! Przykładem aktu oddania są Wielcy Święci którzy **WSZYSTKO** postawili na **MARYJĘ!** c.d.n.

„Maria”

AUTOSTRADĄ DO NIEBA Z OJCEM PIO

Miniony rok 2018 był dla wszystkich czcicieli Św. Ojca Pio wyjątkowym czasem. Przeżywany był bowiem uroczysty jubileusz stulecia od otrzymania przez Niego stygmatów, oraz pięćdziesięciolecia od przejścia do domu Ojca. W ramach obchodów jubileuszu, Krakowska Prowincja Kapucynów przygotowała ważne wydarzenie, jakim była pielgrzymka - prosto z San Giovanni Rotondo we Włoszech- wyjątkowych Relikwii Świętego Stygmatyka: **HABITU, RĘKAWICZKI**, którą okrywał stygmat dłoni, oraz **CHUSTY** osłaniającej niegdyś krwawiący bok. Peregrynacji znaków życia i świętości Św. Ojca Pio towarzyszyło hasło „Do nieba z Ojcem Pio”.

Cudowne relikwie odwiedziły kilka miast w Polsce, m.in. w dniach 8 – 9 grudnia 2018 r. Terliczkę koło Rzeszowa. Na tę uroczystość do Terliczki, w dniu 9 grudnia wybrała się również kilkunastoosobowa **GRUPA MODLITEWNA ŚW. OJCA PIO Z OSOBNICY**, pod prze-

wodnictwem Ks. Prałata Czesława Szewczyka.

Za sprawowaną tego dnia opiekę duchową i Mszę św. w intencji pielgrzymujących składamy serdeczne podziękowanie.

Uroczystej Eucharystii przewodniczył Ojciec Tomasz Żak, Minister Prowincjalnego Zakonu Braci Mniejszych Kapucynów – Prowincji Krakowskiej. W homili zwrócił uwagę na drogi życia jakie wiodą ludzie w dzisiejszym świecie, pobudzając wiele serc do refleksji. Z kolei przybliżając postać św. Ojca Pio życzył, aby Jego droga życiowa stała się dla nas wzorem, aby Pan Jezus wypełnił nasze serca samym sobą, oraz aby nasza ziemską wędrówka zmierzała w kierunku nieba z Ojcem Pio.

Rok Św. O. Pio z Pietrelciny był szczególnym czasem działania łaski Bożej. Niech dobre dzieło, które dokonało się w minionym roku zaowocuje pogłębieniem naszej relacji z Bogiem w 2019 roku, który życie Świętego Stygmatyka z Gargano uczynił tak owocnym.

Pielgrzymi

DZIECIĄTKO JEZUS NIEUSTANNIE ZAPRASZA

Boskie Dzieciątko z nami bądź.

Boskie Dzieciątko nami rządź.

Tobie niech wieczna chwała brzmi, swe życie daj Ci.

W Święto Bożej Rodzicielki, a zarazem w ostatni dzień oktawy Bożego Narodzenia, ostatni dzień Wielkiego Odpustu ku czci Dzieciątka Jezus w Jodłowej, który z kolei był pierwszym dniem Nowego 2019 Roku Chór Cecylium odwiedził jedyne Sanktuarium Dzieciątka Jezus w Polsce, które znajduje się w Jodłowej. Jak wyraził się kustosz pięknego sanktuarium ks. Zenon Tomasiak „za sprawą figurki Dzieciątka Jezus słynącej z wielu cudów i łask u nich tak na dobrą sprawę Boże Narodzenie trwa cały rok”. Chórzyści kilkunastoma kolędami uświetnili dwie Msze Święte za co nie szczędzono słów zachwytu i podziękowań. Zebrani wierni z parafii ale też liczni pielgrzymi z kraju i z zagranicy, za słowami ks. Proboszcz parafii Jodłowa „przy anielskim

śpiewie mogli rozpocząć Nowy 2019 Rok”. Zapewne nie przypadkiem jest, że Chórzyści stali się wielkimi czcicielami Dzieciątka Jezus prowadząc od kilkunastu lat w naszej parafii Nowennę do Dzieciątka Jezus, przeżywając i wyspiewując w Święta Bożego Narodzenia wiele pięknych kolęd, biorąc udział w organizacji i w samym koncercie kolęd, któremu nadaliśmy tytuł „Dla tej Miłości Małej” jak również od wielu lat być zapraszonym do Dzieciątka Jezus w Jodłowej. Dziękujemy za zaproszenie a tym samym możliwość pielgrzymowania do Jodłowej aby z Dzieciątkiem Jezus móc przeżywać ten wyjątkowy dzień, jak również za poczęstunek i zaproszenie na kolejny rok gdzie będzie już można zwiedzać szopkę bożonarodzeniową na zewnątrz świątyni, która obecnie jest w trakcie budowy.

Lucyna Wątroba

Regionalne Stowarzyszenie Rozwoju Kultury, Parafia w Osobnicy oraz Gmina Jasło zapraszają na Koncert Kolęd „Dla tej Miłości Małej” w dniu 27 stycznia 2019 r. o godzinie 16:00, który odbędzie się w Kościele Parafialnym pw. św. Stanisława BM i św. Jadwigi Śl. w Osobnicy. Msza św. o godz. 17:00.

Wigilia w Gminnym Dziennym Domu Pomocy w Osobnicy

Odwiedziny mikołaja w Gminnym Dziennym Domu Pomocy w Osobnicy

Dzień Życzliwości i Szkolny Dzień Pierwszej Pomocy 2018

W środę 21 listopada br. obchodziliśmy w Szkole Podstawowej nr 1 Dzień Życzliwości połączony ze Szkolnym Dniem Pierwszej Pomocy. „Hallo World Day” to święto wywodzące się ze Stanów Zjednoczonych. Powstało z inicjatywy braci McCormacków, którzy w 1973 roku zaprotestowali przeciwko konfliktowi zbrojnému pomiędzy Egiptem a Izraelem. Jego idea do dziś jest niezmienna – bądźmy dla siebie życzliwi, rozwiązujmy problemy w sposób pokojowy, a nie siłowy. Szkolny Dzień Pierwszej Pomocy z kolei to święto, które ma na celu uświadomienie, jak ważna jest umiejętność udzielenia pierwszej pomocy, a także promowanie akcji edukacyjnych wśród młodzieży.

Członkowie Samorządu Uczniowskiego we współpracy z Radą Rodziców oraz Młodzieżową Drużyną Pożarniczą dołożyli wielu starań, by go uatrakcyjnić. Pomogli w tym również zaproszeni przedstawiciele Zespołu Szkół Gastronomiczno - Hotelarskich z Iwonicza - Zdroju. Nauczycielki i uczniowie tej szkoły o bogatych tradycjach przeprowadzili warsztaty dla uczniów klas I - III pt. „Bio-moc owoców i warzyw”, a dla klasy VIII i klas gimnazjalnych zajęcia „Chemia i fizyka w kuchni i od kuchni”. Pierwsze pokazały najmłodszym jak zdrowo się odżywiać, bez wydawania dużych pieniędzy, a drugie m.in. jak zbadać czy używane przez nas produkty spożywcze są odpowiedniej jakości w myśl popularnego trendu - wiem co jem.

W każdej części szkoły coś się tego dnia działo. Uczennice z Samorządu Uczniowskiego rozdawały wszystkim nalepki z uśmiechniętymi buźkami. W klasach odbywały się konkursy z nagrodami o tytuł najżyczliwszego ucznia. Poza tym każdy kto miał w tym dniu element ubioru koloru żółtego mógł liczyć na „łagodne” traktowanie przez odpytujących nauczycieli.

Wychowawczynie klas I - III zorganizowały w swoich klasach festiwal zdrowych kanapek, kładąc przy tym szczególny nacisk na higienę ich przygotowania oraz

odpowiedni dobór użytych produktów.

Druhny z Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej częstowały lizakami w kształcie serduszek symbolizujących ratowane życie. Członkowie i sympatycy MDP przeprowadzili w klasach pokazy udzielania pierwszej pomocy na fantomach pozyskanych w ramach ubiegłorocznego programu „Bezpieczna +”. Panie z Rady Rodziców z kolei przez większość tego wyjątkowego dnia troszczyły się, by nikt nie chodził głodny i proponowały pyszne gofry z dodatkami.

Gratulujemy uczniom, którzy zwyciężyli w klasowych wyborach najżyczliwszego ucznia. Dziękujemy wszystkim, którzy zaangażowali się w przygotowanie tego wyjątkowego dnia.

Marek Godlewski

Udział uczniów SP nr 2 w Osobnicy w Powiatowym Konkursie „Bezpieczeństwo i higiena pracy w gospodarstwie rolnym”

Konkurs „Bezpieczeństwo i higiena pracy w gospodarstwie rolnym” przeznaczony był dla uczniów klas VI i VII. Przebiegał w dwóch etapach: szkolnym i powiatowym. Celem konkursu było promowanie wśród uczniów szkół podstawowych z terenów wiejskich pozytywnych zachowań związanych z pracą i zabawą na terenie gospodarstwa rolnego oraz zaznajomienie uczestników konkursu z wykazem czynności szczególnie niebezpiecznych związanych z prowadzeniem gospodarstwa rolnego, których nie wolno powierzać dzieciom do lat szesnastu. Do konkursu ze Szkoły Podstawowej nr 2 w Osobnicy zgłosiło się 10 uczniów. Etap szkolny polegał na rozwiązaniu testu poprzedzonego ciekawą pogadanką na temat pracy w gospodarstwie rolnym i obejrzeniu filmu przygotowanego przez pana **Krzysztofa Bartusiaka** pracownika KRUS w Jaśle. Największą wiedzą związaną z tematyką konkursu wykazała się **Gabriela Czarnecka z kl. VI** i reprezentowała naszą szkołę w drugim etapie, który odbył się 27.11.2018 r. w siedzibie Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej w Jaśle. Wzięło w nim udział dwudziestu trzech szósto i siódmoklasistów reprezentujących szkoły podstawowe

we z terenu dziewięciu gmin. Zadaniem uczestników konkursu było rozwiązanie pisemnego testu składającego się z trzydziestu pytań. Pytania były bardzo trudne jednak wszyscy uczniowie otrzymali pamiątkowe dyplomy oraz atrakcyjne nagrody rzeczowe. Gratulujemy Gabrysi i życzymy dalszych sukcesów.

Janina Budziak

Sukcesy uczennic Szkoły Podstawowej nr 2 w Osobnicy w Powiatowym konkursie internetowym

W dniu 12 grudnia br. odbyło się uroczyste wręczenie nagród w V edycji internetowego konkursu wiedzy przyrodniczej „Ptak - mój przyjaciel” organizowanego przez MDK w Jaśle. Konkurs skierowany był do uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych oraz ponadgimnazjalnych z powiatu jasielskiego. Celem konkursu było między innymi zwrócenie uwagi na piękno otaczającego środowiska, którego elementem są ptaki, popularyzowanie obserwowania ptaków, zachęcenie do odkrywania bogactwa i piękna przyrody powiatu jasielskiego, podniesienie świadomości ekologicznej. Konkurs miał charakter dwuetapowy i polegał na rozwiązaniu w jak najkrótszym czasie testu, który ukazał się na stronie internetowej MDK w dniu 21.11.2018 r. Wśród 37 uczniów szkół podstawowych, którzy przeszli przez dwa etapy konkursu z pozytywnym wynikiem znalazły się uczennice naszej szkoły: **Natalia Stygar z klasy VIII, która zajęła III miejsce oraz Gabriela Czarnecka i Wiktoria Szeląg z klasy VI, które otrzymały wyróżnienie.** Uczennice otrzymały dyplomy i nagrody rzeczowe.

Serdecznie im gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów.

Edyta Godfryd

„Małeńka przyszła miłość”

Czas oczekiwania na Boże Narodzenie należy do najpiękniejszych w roku. Dlatego też tradycją naszej szkoły są coroczne jasełka przygotowywane przez uczniów pod opieką nauczycieli. Nie inaczej było i w tym roku, 21 grudnia - mogliśmy po raz kolejny przeżyć historię narodzin Jezusa Chrystusa. W bardzo niekonwencjonalny sposób uczniowie klasy VII i III gimnazjum ukazali tematykę Świąt Bożego Narodzenia opierając się na scenariuszu Marcina Kobierskiego. Autor scenariusza postanowił przenieść akcję we współczesność, przedstawiając historię trzech bezdomnych mieszkających na dworcu. Wydarzenie na dworcu obliuguje każdego z nas do zastanowienia się nad swoim życiem, do zatrzymania się, aby w naszym sercu narodził się Jezus.

Aktorzy bardzo mocno zaangażowali się w swoje role i doskonale przedstawili ten spektakl bożonarodzeniowy. Występujący uczniowie to: Kamila Brągiel, Małgorzata Budziak, Gabriela Dybaś, Paulina Budziak, Jakub Cygan, Karol Brej, Michał Budziak, Wiktor Bienia, Szymon Bara, Paulina Bara, Natalia Woźniak, Wiktor Setlak, Sebastian Kmiecik, Marek Mendela, Sebastian Dybaś, Konrad Kuchta, Natalia Paluch, Natalia Gondek.

Konferansjerzy: Klaudia Mazur, Jakub Gliwa.

Śpiew i muzyka: Szczepan Kuchta, Karolina Górka, Paulina Budziak, Marta Ulaszek, Antonia Czech, Norbert Koziół, Nikola Bigos, Kamila Ulaszek, uczniowie klasy II, IV, V, VI oraz chór szkolny.

Ogromne zaangażowanie młodych aktorów i czas poświęcony na próby – opłacił się. Jasełka zostały ciepło przyjęte przez publiczność i nagrodzone gromkimi brawami.

Na zakończenie Pan v-ce dyrektor Marek Godlewski zabrał głos i życzył wszystkim Wesołych Świąt, abyśmy mogli codziennie świętować Boże Narodzenie w naszych sercach. Również w ten szczególny dzień był z nami ksiądz proboszcz, który odmówił modlitwę, pobłogosławił opłatki i wszystkim życzył błogosławionych świąt.

W pomoc w przygotowanie jasełek zaangażowało się wielu nauczycieli: pani Małgorzata Solska, pani Agnieszka Zabawa, pan Grzegorz Łącki – wszystkim serdecznie dziękujemy.

Pamiętajmy, że Bóg rodzi się w sytuacjach dnia codziennego poprzez pomoc, odpowiedzialność za swoje życie i innych. Dzielimy się więc dobrocią, radością i miłością, jak białym opłatkiem.

Beata Kapanowska, Ewa Więcek

**„A nadzieja znów wstąpi w nas...” –
Jasełka w Szkole Podstawowej nr 2 w Osobnicy**

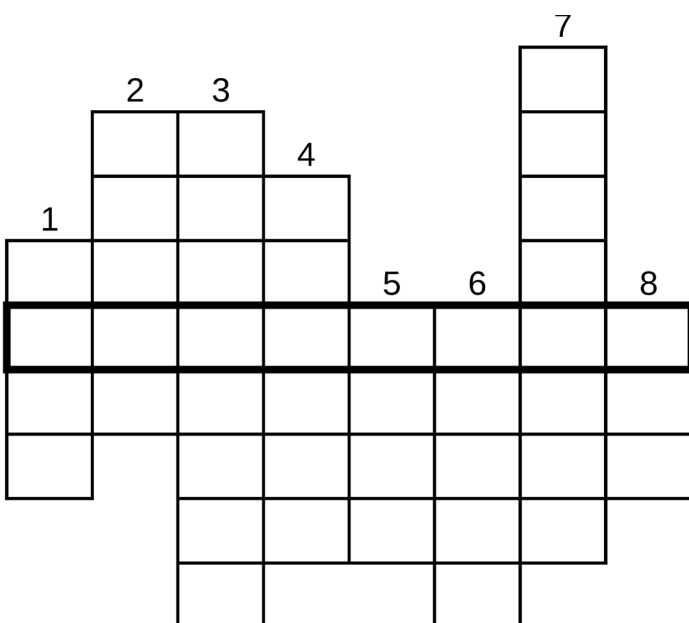
„Przyjdź na świat,
By wyrównać rachunki strat.
Żeby zająć wśród nas,
Puste miejsce przy stole.”

Boże Narodzenie – święta wyjątkowe i ważne. Wigilijna Noc – noc, w której Bóg stał się człowiekiem, jest nam dobrze znana. Ten czas rodzinnych spotkań rodzi radość w sercu każdego człowieka, daje nadzieję i we-

wewnętrzny spokój, pozwala na chwilę zadumy nad minionym rokiem. W piątek 21 grudnia 2018 r. w Szkole Podstawowej nr 2 w Osobnicy z Bożonarodzeniowym przesłaniem wystąpili uczniowie klasy IV i VI, prezentując na sali gimnastycznej Jasełka pt: „A nadzieja znów wstąpi w nas”. Przedstawienie zostało wyreżyserowane pod kierunkiem pani Grażyny Iskrzyckiej. Spektakl podzielony był na dwie części: pierwsza nawiązywała do obrazu współczesnej rodziny, która przygotowywała się do świąt, druga zaś przybliżała historię narodzin Jezusa. Całość przedstawienia wprowadziła wszystkich w iście świąteczny nastrój. Dzieci w pięknie przygotowanych strojach wcieliły się w role: Maryi, Józefa, aniołów, Mędrców, pasterzy oraz członków rodziny. Scenografia, aranżacja muzyczna wzbudziły wśród zgromadzonych wiele głębokich wzruszeń, które skłoniły do osobistych refleksji. Dzięki małym artystom przenieśliśmy się w Cud tamtej Nocy. Uczniowie swym pięknym występem podbili serca publiczności. Niejednej osobie zakręciła się łza w oku. Cudowny śpiew kolęd i pastorałek, przypomniał o tym, że Święta Bożego Narodzenia są już bardzo blisko. Po zakończonym spektaklu głos zabrała dyrektor szkoły p. Elżbieta Ochwat, która podziękowała uczniom za występ oraz złożyła wszystkim życzenia świąteczne. Następnie wszyscy uczniowie rozeszli się do swoich klas, by wspólnie z wychowawcami i zaproszonymi gośćmi połamać się opłatkiem i spożyć potrawy wigilijne. Dziękujemy serdecznie rodzicom za przygotowanie przepysznych potraw. Podczas klasowych spotkań wigilijnych nie zabrakło również śpiewu kolęd i wspomnienia tego, co wydarzyło się w mijającym roku. Wszystkim uczniom, Rodzicom, nauczycielom i pracownikom szkoły życzymy wszystkiego co najlepsze w Nowym Roku.

Grażyna Iskrzycka

1. Syn Adama i Ewy, brat Kaina
2. Jej głównymi miastami była Jerozolima i Betlejem
3. Jeden z Trzech Króli
4. Śpiewana w czasie Świąt Bożego Narodzenia
5. Odpowiada nam w górach
6. Drzewo z rodziny sosnowatych
7. Nocna, uroczysta Msza Św. na Boże Narodzenie
8. Składnik popularnego świątecznego ciasta

✂
Hasło:

1	2	3	4	5	6	7	8

Imię i nazwisko

Redakcja W NASZEJ PARAFII
38-241 Osobnica 100
tel. 13 44 27 250
strona parafii: www.osobnica.rzeszow.opoka.org.pl
konto parafii: 03 8627 1024 2004 6002 0013 0001